

19 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων
τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)».

Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων
(†380).

ᾠχος πλ. α'. Ἑωθινὸν Γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α' Κε δ

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σώμεν πι στοι και προ σκυ νη σώμεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μιναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

περ δε δο ξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε
 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας πολυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μιν ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευσας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

σε Θεο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Κε Τον Σταυρον του Κυριου ε γκω μι α σωμεν την
τα φην την α γι αν υ υμνοισ τι μη σωμεν και την
α να στασιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ο τι συ νη
γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε

Δόξα.

Κε Κυρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε

κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με

και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ

τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις

Σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με

η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε

ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ

μνου ουν των και προ σκυ νη ντων τον το κο ον ος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα

σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε

τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα

γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη

σε κα γω η ρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με

του λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α

λι ε α βυ θου αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε

ος και σωσον με ^u_q

Δόξα.

Κ^{Κε}υριεν μεσω σε προσηλωσαν οι πα
ρανομοι των καταδικων ^u_q και λογη την πλευραν
σου εξεκεντησαν ω ελεημον ^υ₂₂ τα φην δε
κατεδε εξω ολυσας Αδουτας πυλας και α
νεεεστης τριημερος ^u_q εδραμον γυναικες
ιδειειν σε ^υ₂₂ και απηγειλαν απο στο ο ο
λοις την εγερσιν ^u_q υπερυψου μενε σωτηρον υ
μνουσιν αγγελοι ευλογημενε Κυυριε δο
ξα α σοι ^u_q

Και νυν. Θεοτοκίον.

Α^{Κε}πειρογαμενυμφη θεογεννητρια ^u_q
η της Ευαστηνλυυπην χαροποιησασα ^u_q
α νυ μνου μενοι πιστοι και προσκυνου μεν σε ^u_q οτια
νηγαγες ημας εκ της αρχειας αρρας ^u_q και νυν δυσω
πεια πα αυστωσ πανυμνητε παναγι ιαεις

το σω θη ναι η μας ^u₉

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Των α γγε λων ο δη η η μος ^{v'}₂₂ κα τε

πλα γη ο ρω ων σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε εν τα ^u₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{v'}₂₂

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{v'}₂₂ και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ⁶_u₉ και εξ

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^u₉

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον προς το μνη η μα α σ θρη νο λο γσ σ σ

σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θσ σ σ σαι προς το μνη η μα σ

Σω ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λσ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε^{u9} ως θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος^{u9}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u9}

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ

τϛ Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα^{u9} την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^{u9} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^{u9}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^{u9}

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε^{u9} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη

λϑ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη

λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο

ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α

τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ

παντας ελευθερωσωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Τιτα μυστηρια των παθων των δακρυσι ωμαθη

τρικαι κρινατε ο αγραπτων εν τω ταφω Α

γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ιδετε υ

μεις τον τααφον και ησηθητε ο σωτηρ γαρ ε

ξα νεεστητη μνηματος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Αι ανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς το μνη

μα σου θρηνολογησαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ειειπε θρηνη ο καιρος πεπαυται

μη κλαιετε την αναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰ σὺ

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων

ἐλθὺσαι πρὸς τὸ μνηνῆμα σὺ Σωτὴρ ἐν ἡχρὸν

τὸ Ἀγγεελὸς πρὸς ἀντὰσφθεγγόμεεντι με

τὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λόγιζεσθε ὡς Θεός

γὰρ ἐξάνεστη τὸ μνηνῆμα ἁτὸς

Δὸ ξαπτήρι καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀγιὸν Πνεῦμα

τι

Προσκυνῶμεν Πατέρα ἑρὰ καὶ τὸν τὸν τὸν

Ἰουόντε καὶ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα τὴν ἀγιί

αντρία ἀδα ἐν μιᾷ τῆς οὐσιᾷ ἰα συντοῖς

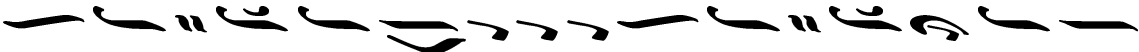

Σεραφείμ κρᾶζοντες τὸ Ἄγιος Ἄγιος Ἄ

γιος εἰ Κυριε

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τῶν αἰώνων

αἰώνων ἀμήν

Ζωοδοτὴν τεκνῶσα ἐλυτρώσω Παρ

 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε

 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις

 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α Α λλη λϑ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος
 (δεις)
 Το τρίτον

A λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α Α λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
 τη η μου ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλωσσης δο λι ι
 ι ι ας

Τοις ερημικοις ζωη μακαρια εστι

θεικω εερωτι πτερου μενοις u q χ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι u q Και νυν και αει και εις τους αιωνων χ

αιωνων αμην u q

Αγιω Πνευματι περικρατειται παντα

τα ορατα τε εσυντοις αορατοις u q αυτοκρα

τες γαρ ον της Τριαδος εν εστιν αψεεεε ευ

στως u q

Ἀντίφωνον Β

Εις τα ορη ψυχη αρθω μεν δευρο ε

κει ει σε v 22 οθεν βοηηθαι αηκει u q

Δεξι α σου χειρ κα με χριστε ιπτα με ε

νη v 22 σκαι ωριασ πασηης περιφυλαξατω u q χ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

μα τι ^{u q} Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν ^{u q} συ

ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα

σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας ^{u q}

Ἀντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ

σβω μεν Κυ ρι ι ου ^{u q} χα ρας πολλης πλησθεισεν χας α

να πε ε ε ε εμ πω ^{u q}

E πι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι

ουρ γειται ^{u q} πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο

ο ο ον νουν ^{u q}

^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ

μα τι ^{u q} Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι

α^{ν'}₂₂ εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται^u₉ ως εν Πα τρι

α μα τε και Λο ο ο ο ο γω^u₉

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου^{ν'}₂₂ ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας^u₉

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου^{ν'}₂₂ ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας^u₉

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὄνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου^{ν'}₂₂ ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας^u₉

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον^ε₂₂

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
 Ἑωθινὸν ς'**

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ

εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ⁶

I δα γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρυμ ⁶

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι ⁶

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

⁷ ⁶

I δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ς ς ^Δ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^Δ

Ὁ ἄ χορός.

E ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα ^Δ

⁷ ^Δ

Ραν τεις με υσσωπω και καθαρισθηησο

μαι ^Δ πλυνεις με και υπερχι ο να λευκανθη σομαι ^θ

Ακου τεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο

συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με

να ^θ

Αποψρεψον το προσωπον σαποτων α

μαρτιων μη ^Δ και πασαστας ανομιαση μεξαλει

ψον ^θ

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος ^Δ και πνευμα ευθεσ εγκαινισον εν τοις εγκαιτοις

μη ^θ

Μη απορριψης με απο τα προσωπα σα ^Δ και

το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη ^θ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σα ^Δ και πνευμα τη ηγεμονικωστηριξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σὸ και α σε

βεις ε πι σε ε πιστρεψσσι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την

δι και ο συ νησὸ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν σὸ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σὸ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Το τε ανοισιν επι το θυσι αστηριον
σμοσχος και ελεησονμε ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψοντα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
Αμην Ταις της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψοντα πληθων εμων εγκλημα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμ

Αναστας ο Ιησους απο του ταφ κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

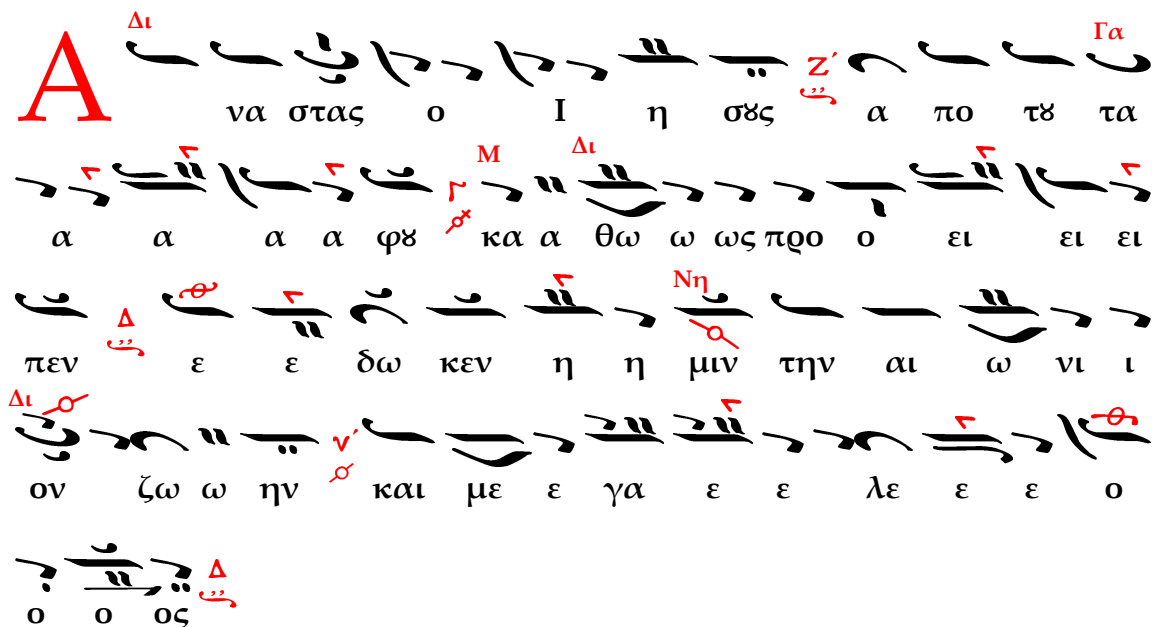
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ' καὶ οἱ δύο τῶν Πατέρων (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς η'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγῇ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἔστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεὶς, Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαὶν πᾶσιν, ἀνηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων,
ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα·
Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρὸς τε καὶ δύναμις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἓνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τῶν Πατέρων εὐσεβῆς ὁμήγουρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὤρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεισι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Δόξα.

Ὁ μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες οὖν

αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεΐψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῶν Πατέρων. ᾠχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἢ χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινούς, προστάτας τῆς αἰρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἐνδοξοὶ, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανώς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ

προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσει, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἄλλος. Ἦχος πλ.δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἀναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὡσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θειασῶται καὶ πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην· ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δόξα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ἄσμασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς,

ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πράνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα, ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχ. Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μακρίνα,

Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοιχεῖς καὶ πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες ἔνθεν ἄειραν.

Ἔτεροι.

Μικρόν τι μικρὸν μακρύνουσα, Μακρίνα,

Κόσμον, σεαυτὴν ἠγγισας τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ

θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεύη τελευτῆς καὶ σύ, παμμάκαρ Δίε,
Ἐνδοξε κλήσιν, ἀλλὰ καὶ πράξιν πλέον.

Ἄμφ' ἐνάτην δεκάτην τε περίκλυτος ἔκθανε Δίος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες συνασκηταὶ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀνδρῶν μοναστῶν τετράριθμος ἀκρότης
Τοῖς τετραμόρφοις συμπαρίσταται νόοις.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, τοῦ κατὰ τὴν
Λαύραν τοῦ ἀγίου Σάββα ἀσκήσαντος, καὶ ἔπειτα ἀρχιεπισκόπου
Ἐδέσσης γεγονότος· καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Μιχαὴλ
ἀνεψιοῦ αὐτοῦ.

Στίχοι.

Εἰς τὸν Θεόδωρον.

Δῶρον Θεός σε, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Πόλει δέδωκε τῆς Ἐδέσσης ὡς μέγα.

Ἔτεροι.

Θείων δωρεῶν Θεόδωρε μετέσχες
Ἄξιως τῆς κλήσεως καλῶς βιώσας.

Εἰς τὸν Μιχαήλ.

Μιχαήλ ὡς ὄσιος ὁμοῦ καὶ Μάρτυς
Διπλῶν τέτευχε παρὰ Χριστοῦ ἐπάθλων.

Δεκάτ' ἢ δ' ἐνάτη Θεόδωρον Μιχαήλ τε αἰίδω.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Πανήδου,
τοῦ νέου ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Εἰκόνα τιμῶν σεσαρκωμένου Λόγου,
Γρηγόριος ἔτυχεν ὁμολογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Διοκλέους, τοῦ ἐν
Θηβαΐδι ἀσκήσαντος καὶ ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ ἀναφερομένου.

Στίχ. Ἀναχωρήσας Διοκλῆς τῶν ματαίων,
Δόξαν ἀγήρω ὡς Χριστοῦ δοῦλος εὔρεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ Ὑψηλοῦ,
εὐσεβεστάτου βασιλέως τῶν Σέρβων, τοῦ Λαζάρεβιτς καὶ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Μίλιτσας, τῆς συστημένης τὴν Μονὴν
Λουμποστίνα καὶ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθείσης
εἰς Εὐγενίαν.

Στίχ. Στέφανος καὶ Μίλιτσα υἱὸς καὶ μήτηρ,
Στέφανον εἰλήφασι ἐκ Χριστοῦ θεῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ῥωμανοῦ, ἡγεμόνος τοῦ Ῥιαζάν,
μαρτυρικῶς θανατωθέντος ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων τῆς Χρυσῆς
Ὁρδῆς (†1270).

Στίχ. Ῥωμαλέος ἦν Ῥωμανὸς πρὸς ἀπίστους,
Ἐὼν πλάνην μυκτηρίσας ἐναπετημήτη.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Παϊσίου, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Πάσης ἀρετῆς μεταλαβὼν μικρόν τι,

Ὁ Παῖσιος εὐφραίνεται μεγάλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου νεοφανοῦς πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ, τοῦ ἐν Σάρωφ ἀσκήσαντος, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ δοχείου τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀρτίως ὀφθέντος.

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ὅσιον.

Σεραφεῖμ τῆς δόξης πόθων καὶ εὐκλείας.

Σεραφεῖμ, Ἀγγέλων ἐμιμήσω τρόπους.

Εἰς τὴν Ἀνακομιδὴν τῶν αὐτοῦ λειψάνων.

Γῆθεν μυρίπνοα Σεραφεῖμ ὁστέα

καὶ χαρίτων πλήρη ἐπώφθησαν πᾶσι.

Χαρὰν ἀναστάσιμον ἐν μέσῳ θέρει,

Τοῖς πιστοῖς δίδωσι τὸ Σεραφεῖμ σκῆνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ποιούμεθα τοῦ ἐξαισίου θαύματος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, οὗ ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις πολλοὶ τῶν πολιτῶν τῆς Ἑράνης (**Φιλιατρῶν**) ἐσώθησαν ἐκ βεβαίας εἰς θάνατον καταδίκης ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων κατοχῆς ἐν ἔτει **αᾲϠμδ' (1944)** καὶ ἐκ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν ἄλλοι ἐθεραπεύθησαν.

Στίχ. Χαρὰ ἡ πόλις μεγάλη λάμπει,

εὐγνωμονοῦσα τῷ μάρτυρι Χαραλάμπει.

*

Τῇ πρώτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, Σύναξιν τελοῦμεν τῶν Ἁγίων τῆς Μητροπόλεως Πισιδίας.

Στίχ. Παύλου τοῦ πρωτοκορυφαίου θεῖοι βλαστοὶ

Ἄνευφημείσθωσαν Πισιδίας οἱ προστάται.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τετάρτης Συνόδου, κατὰ τὸ ἔτος **υνα' (451)** συνελθόντων.

Στίχ. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,

Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ἡ Σύνοδος αὕτη ἐδογματίσει ἐπακριβῶς καὶ θεοφωτίστως περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου. Κατεδίκησε δὲ τὴν αἵρεσιν τῶν μονοφυσιτῶν Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ὁποίων ἡ θεία φύσις τοῦ Χριστοῦ ἀπερρόφησε τὴν ἀνθρωπίνην. Συνέπεια τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἦτο ἡ ἄρνησις τῆς θείας οἰκονομίας καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Κατ' ἀκρίβειαν δέ, ἡ Σύνοδος συνεκλήθη τὸν Ὀκτώβριον ἔτους 451 ἐπὶ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας καὶ πατριάρχου ΚΠόλεως Ἀνατολίου, ἐτοποθετήθη ὁμως σήμερον ἡ μνήμη αὐτῆς, διότι τὴν 11ην Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἔτους (452), ἐπεβεβαιώθη θαυμαστῶς καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ

ἀφθόρου λειψάνου τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας ὁ Τόμος, ἦτοι τὰ πορίσματα τῆς Συνόδου. Ὁ ὄρος διελάμβανε τὰς ἐξῆς κυρίας φράσεις: «Ἐνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμολογοῦμεν Ἰῶν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν θεότητι καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι. Θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτόν, ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως ἅμα δὲ καὶ ἀδιαιρέτως γνωριζόμενον».

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ᾠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε μενος ταυτησ τα θαυ μα τα

ᾠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη στε φα νων δο ξησ α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τθ υ ψι
 στθ ο ο προ φητης Αβ βα κθμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς οὐθὲς οὐ φρονεσάρα τὸν κτισθόντα ἀλλὰ πύροσ ἀπειλήν ἀνδρῶσ πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνητέων πατέρων Κυρίος καὶ Θεὸς ἐλογητός εἶ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείσ ἐν τῇ καμίϊ νότο οκοστής Θεοτοκῆ διέσωσάτο τε με ἐν τυπῆμενος νυν δε ἐνεργῆ με ἐνος τῆν οικῆμενην ἀπάσαν ἀγειρεῖ ψαλλῆσαν τὸν Κυρίον ὑμνεῖτε τα ἐργα καὶ ὑπερῦψουτε εἰς πάντας αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ Bx
 Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον ε
γ

και η γαλ λι α σε το πνευ μα μᾶ Δ
δ ε πι τω

Θε ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ ε
γ

T Bx
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
γ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε
γ

2 χ Bx
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δᾶ λησαυ τᾶ ε
γ ι δᾶ γαρ α πο τᾶ νυνμα

κα ρι χ ε
γ σι με πασαι αι γε νε αι ε
γ

T Bx
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
γ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε
γ

3 χ Bx
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **χ** **B8**
E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **χ** **B8**
K α θει λε δυ να στα σα πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδή θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι
σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ς'.

Ἦχος Δι-θ

Δεικνύων ὁ ὀτι ἀνθρώπος Σωτῆρ
καταΐσι ἰαν ἀναστάς ἐκ τῆς μνημῆμα
τος βρωσεως σὺν ἡμῶν ἐσχες καὶ μεσονστα
ας ἐδιδάσκεις μετὰ νοῦ ἀνκήρου ὑσσειν
εὐθύς δεπρὸς ἔρα ἀνιόν ἀνεληφθῆς
Πατέρα καὶ Μητῆρας αἰαῖαῖς πεμπειν
τον Παράκλητον ἐπεγγείλω Ὑπερθε
ἐθεοῦ ἀνθρώπου δοξαση ἡ
γεεῖσει

Ἄλλον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Πατρῶν θεϊων σημερον τὴν μνημῆμα
ἐεορτάζοντες ταῖς παρακλησεῖσι τῶν
ἑστων δεομεθα πάντοτε ἰσχυρῶν πασης
βλαβῆς αἰρέσεων ὑσσειν ὁ ὀσον ἡ Κυ

ρι ε και παν τας κα τα ξι ι ω σον Πα τε ρα
Λο γο ον δο ξα α ζειν και το πα να γι ι ον
Πνε ευ μα

Θεοτοχίον, ὄμοιον.

Εν δυ ο ται αις θε λη η σε σι και φυ σε
σι ι Πανα α μω με μι α δε τη υ υ πο στα
α α σει τικ τεις θε ον α α πορρη η τως τον δι
η μας πτω χε ευ σαν τα με χρι Σταυ ρσ θ θε λη η
μα τι και η μιν χα ρι σα α μενον τον της θε
ο τη η τος πλσ ς τον τη εκ νε κρων Α α να
στα α σει

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Πα α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α
τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε
το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α
α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ

ψι ι ι ι σ τοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

A ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ιοις α α αυ τσ

K υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων προ η η λθες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α α τος καθως ε τε χθης εκ

της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως εσααρ

κω ω ω θης οια σω ω μα τοι οι σουου Α α α

α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α νε στης

οι φυ λασ σοντες σε στρατι ι ω ω ω ται αμ φο τε

ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι

πε φά νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις προ σκυ νου σιν
εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η ρι ι ι ι ον
ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ αλ λι α α σιν και
το με ε γα ε ε ε λε ος

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τῶ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ ν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος

α νε ε στης κα τα λι πω ω ν σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α εις μα ρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου

με ε ε ε νος με γασουτο ε λε ος α κα τα λη

πτε Σω τη ρ ε λε η η σον η η μας

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθους της μεγαλωσυνης αα αυ

τα

Κυριε αι γυναικες εδραμον επι ι

το ομνη ηημα του ιδειν σε τον Χριστον τον δι

ημα αας παθο ο οντα και προσελθουσαι

ευρον Αγγελον επι τον λιθον κααθη ηη

μεεεενον τω ωωφο οβωκυυυλι

σθεεεεντα και προς αυτας εβοηησεελε

εεγων αανεστη ο Κυυυυριιι

ι ος ειπατε τοις Μαθηταις οτι ανεστη εκ νε

κρων οσωωζωντα ας ψυχααασηημων

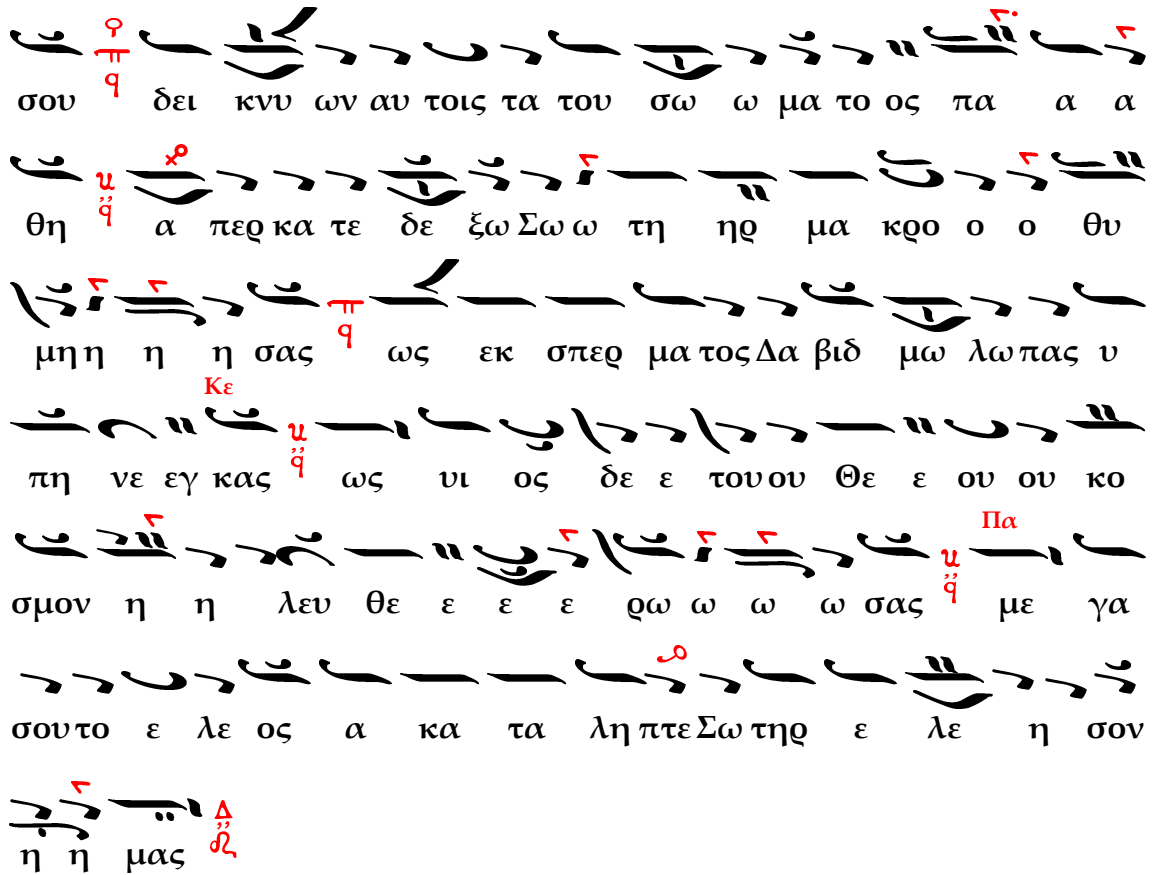
Αινεϊτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος· αινεϊτε αυτον εν ψαλτη

ριιω και αικιθααααρα

Κυριε ωσπερ εξηλθες εσφραγισμενου

τουουταααααφου ουτωςεισηλθεςκαιτωνθυ

ρων κεκλεισμενων προος τους Μαααθηταααας

Τῶν Πατέρων προσόμοια γ' εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. ᾠλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ᾠλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ᾠλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

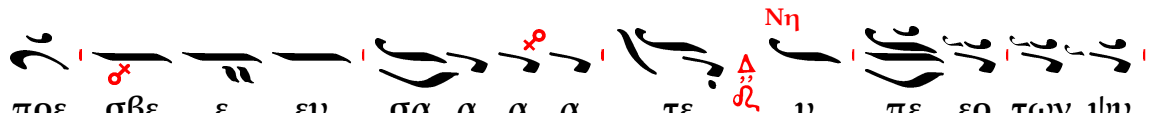
ᾠλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν

κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

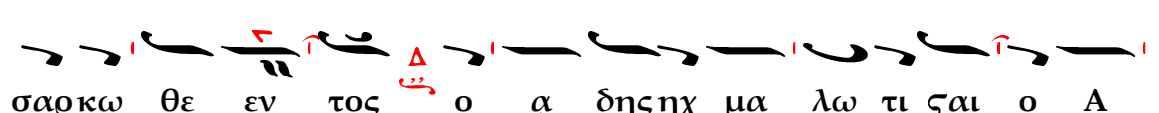
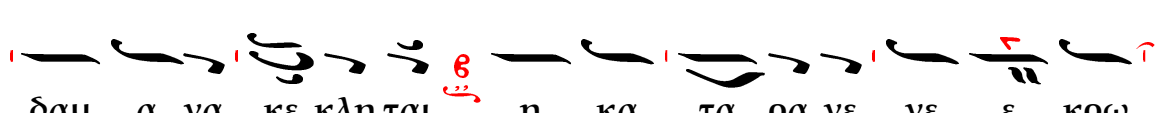
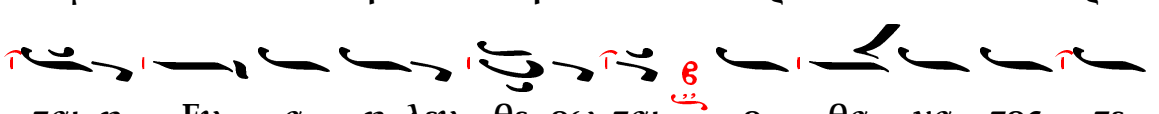
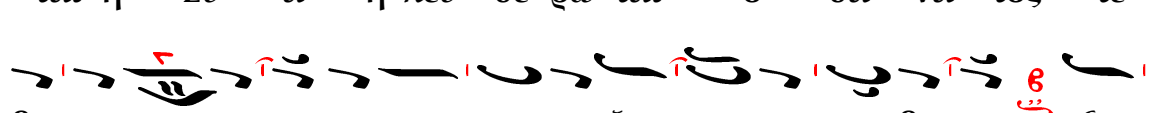
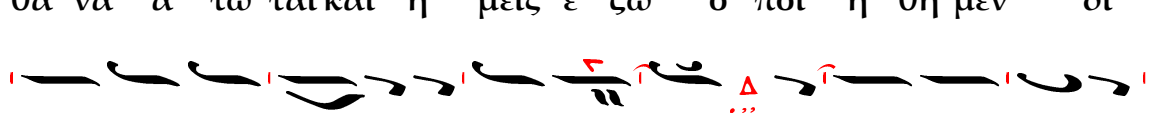
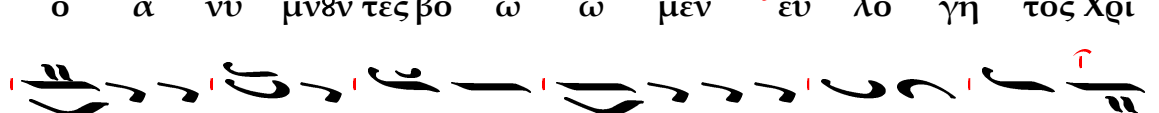
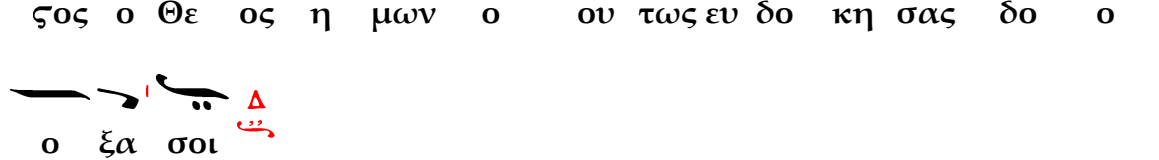
Ἦχος πλ. Νη ς

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ
 των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α
 τώ ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και
 Υι υι ου και Πνευμα το ος Α α α γι ι ι ου
 μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ογ μα α τι
 σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η
 ρι ι ον της θε ο ὀ ο ο λο ο γι ι ι ας
 τρα νως πα α ρε δώ ω κε τη η Εκ κλη η η
 σι ι ι ι α ο υς ευ φη μουντες ε εν πι ι ι
 στει ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν
 λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο οντες

Δι Γα
 ω θει ει ει ει ει α πα α α α ρε ε
 ε ε ε ε εμ βο ο ο πα ρεμ βο ο λη η ηη
 Νη
 η η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται πα
 ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
 Δι
 α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ φω ω
 Νη
 λι ε πο λυ υ φω ω ω τοι τδ νο η τδ δ
 δ δ στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω ω μα
 Μ Πα
 α α α α α α α τος της μυ υ στι κη η ης
 Νη
 Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ζω ω ω ω ων οι
 α κα α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υ ρο γοι
 Δι
 τα μυ ρι ι η ι ι ι πνο ο ο α α Α α
 Νη
 α α αν θη του πα α ρα α δει ει ει ει
 Δι Μ Νη
 ει ει σου τα πα γχου υ σα στο μα α τα τδ Λο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γδ Εκ κλη σι ας
 το ο ο καυ χη η μα οι κδ με νη ης α α
 Δι
 γλα α α α α α α ι σμα εκ τε νως

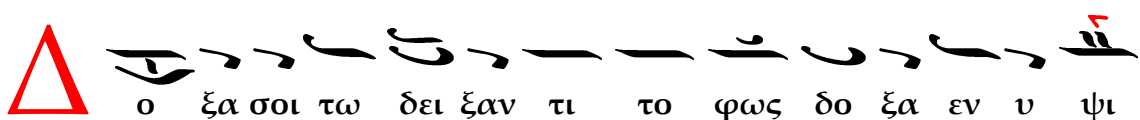

 πρε σβε ε ευ σα α α α τε ^{Νη} υ πε ερ των ψυ
 χω ω ω ων η η η η μων ^ν
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε εκρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα φ

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποιςεν δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο
σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι
ας του κο ο σμ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην ^{u q̇}

Κ α θ ε κ α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω Σ ε ^{v' 22} και
αι ν ε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να ^{v' 22} και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος ^{u q̇}

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας ^{u q̇}

Ε υ λο γ η τ ος ει Κυ ρ ι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρ ω ν η μ ω ν ^{v' 22} και αι νε το ο ν και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην ^{u q̇}

Γ ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^{v' 22} κα
θα περ η λ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^{u q̇}

Ε υ λο γ η τ ος ει Κυ ρ ι ε δι δα ξ ο ν με τα δι
και ω μα τα Σ ε ^{u q̇ (τρεις)}

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γ η ε γε ν η η θ ης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^{v' 22} ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ε ε λε
η σο ο ν με ^{v' 22} ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ

τον Σοι ^υ ^γ

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυγον δι δα ξο ον με ^υ ^γ του

ποι ειν το θελη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο οσμου ^υ ^γ

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^υ ^γ

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι

Σε ^υ ^γ

Α γι ος ο Θε ος ^υ ^γ Α γι ος Ι σχυ ρος ^υ ^γ Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^υ ^γ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^υ ^γ

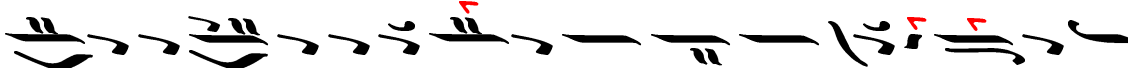
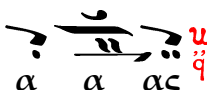
Κ αι νυ υν και α ει ^υ ^γ και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ ^γ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^υ ^γ

Ἄσματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^υ ^γ Α α α α

 γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α

 θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

 α α ας

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε
 σμα δι αρ ρη η ξας τῶ α α δου ε λυ σαστο κα τα
 κρι μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα
 γι ι δων τῶ εχ θρω ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε
 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ τῶς
 ε πι το κη ρυ γ μα' και δι αυ των την ει ρη νην
 πα ρε σ χε σ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ
 λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ά̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμέ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα ρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ
θε ν ε Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Πᾶ' **Κε δ**

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε}ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μιναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. β΄. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κε
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μιναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κε
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

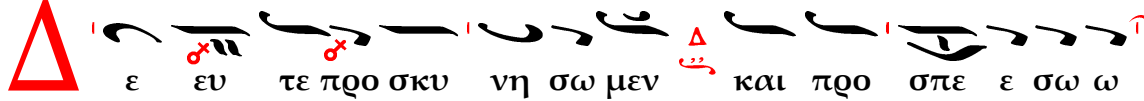

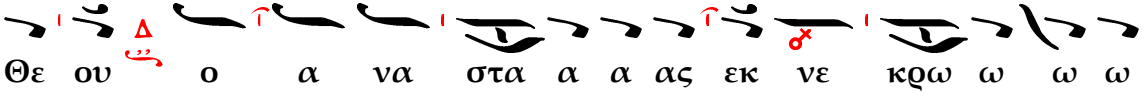

 ην δοκησε σαρκια νελ θειν εν τω σταυρω και θα

 να τον υπομειναι και εγειραι τους τεθνεωω

 τας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου ου ου

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω

 μεν Χριστω ω ω ω σωσον ημας Υιεε

 Θεου οαναστααας εκνεκρωωωω

 ων

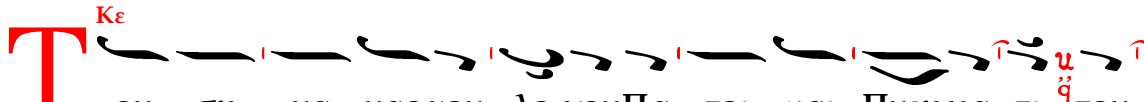

ὁ β΄ χορός:

 Ψαλλοντας οι αλληλιστα

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος π̄ϛ Κε δ

 Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματιον

 εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων

 ανυμνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν οτι

ην δοκησε σαρκίαν εν τω σταυρω και θανατον υπομειναι και εγειραι τους τεθνεωωτας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υπερδοξα σμενος ει Χριστε ο ο Θεε ος η ημων ο φωστηρας επι γης τας πατερας ημων θεμελιωωσας και δι αυτων προς την αληθινην πιστιν παντας ημας οδηγησας πολυ ευσπλαγχνε εδοξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Αγοι Αναγυροι και αιθαυμα τουρ γοι επισκεεψασθε τας ασθειας ημων δωρεαν ελαβετε δωρεαν α ανδοοτε ημιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυντε μεσι τει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστωςκραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αι θεοτοκων τιμων των σε ε
ε

Τρισάγιον Κυριακου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Παφ

Αμη η η ην Αγιος ο Θε ε ε ος Α α
γιος Ισχυυυρος Αγιιοος ααθα
αναατοοος Ελεεεηηησον ηη
η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο θε ε ε ος
 Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
 ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
 σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
 Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α αι και ει ει εις
 τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε
 λε ε ε η η η σο ον η η η μας

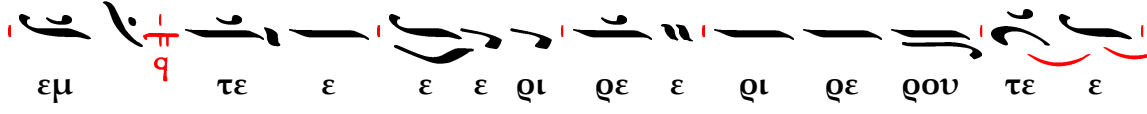

Δύναμις.

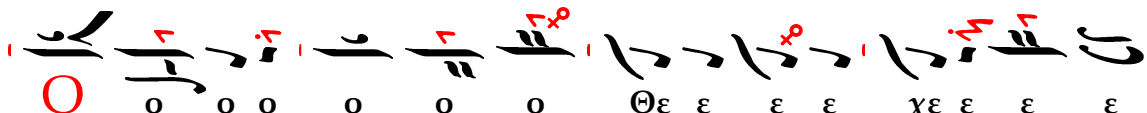

ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μις

Α α α α α α α α α γι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T
ο ο ο το ο ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ο

το ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε οου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο

τε ε ε ε ρι ρε ε μ τε ρι ρε ρι ρε ε
εμ

O
ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A
α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ος

Κράτημα

ο ο ο το ο ο ο ο το ο ρο ρο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

Ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ Ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α ρα α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος

α θα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

A

 λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε

ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε

ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ε ρι ρε ρι ρε ε

ε ε εμ τε ρε ε ρι ρι ρε ε ε ρου τεμ

τε ρε ε ρι ρι ρε ε ε ρου ου ου τε τε

ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρε ε εμ

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

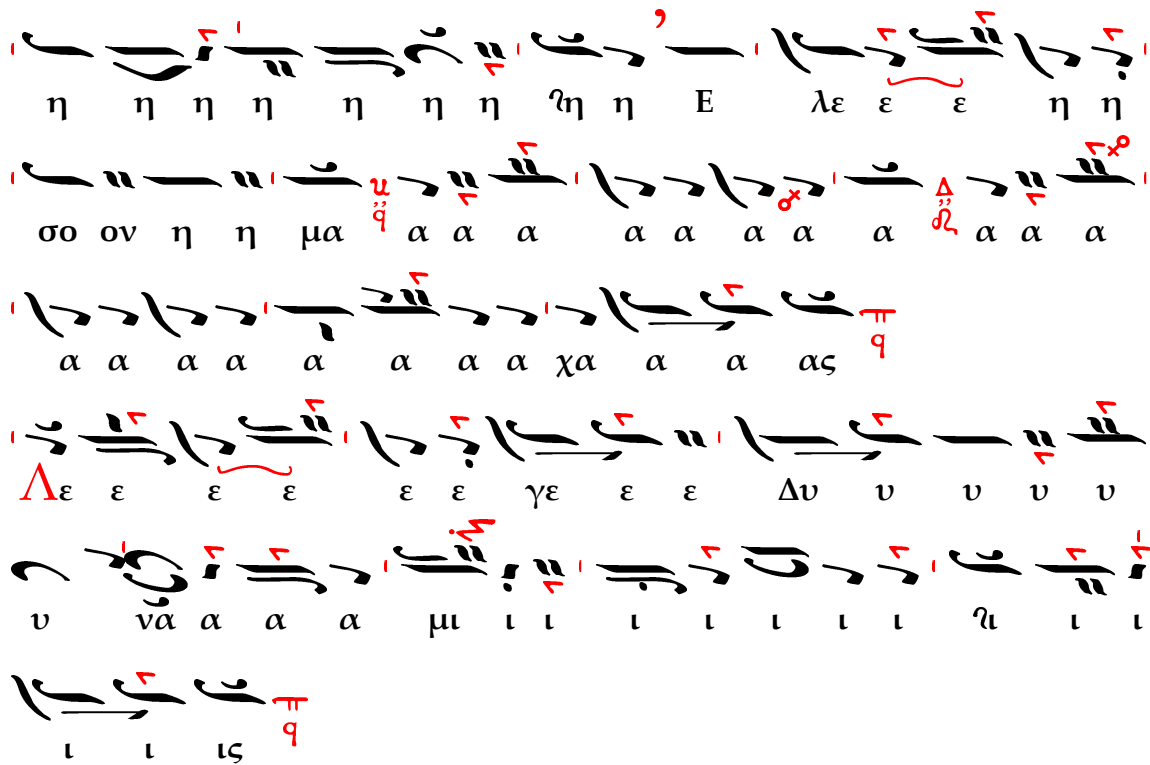
A

 θα α α α α α α α α α α α χαα α

α α α α α α α να το ο ο ο ος

E

 λε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα ζητεῖ ἀντιστοιχῶς τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Τῶν Πατέρων, ζητεῖ μετὰ τὴν ΙΑ' Ὀκτωβρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Μα κα ρι οι ων α φε θη σαν αι α νο μι

αι και ων ε πε κα λυ φθη σαν αι α μαρ τι αι

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ λι

α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ θεις

τη καρ δι α

Μα κα ρι ος α νηρ ος ου μη λο γι ση ται

Κυ ρι ος α μαρ τι αν ου δε ε σιν εν τω

στομα τι αυ τσ δο ο λος

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ λι

α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ θεις

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Τίτ. γ' 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιστάσο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν,

σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμ. μγ').

Ἦχος Δι

λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν , καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

 ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν

 εν η

με ε ε ραις α α αρ χαι αι αι αι αις

λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

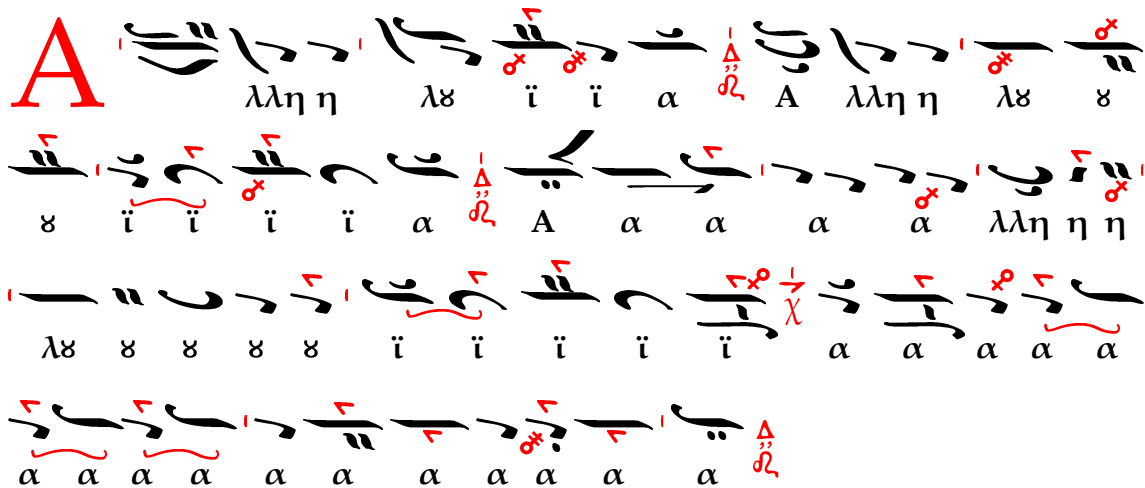
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθῶμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ

 ὀνόματί σου

 ε ξο μο λο γη σο με θα εις το ον

αι αι αι ω ω ω ω να

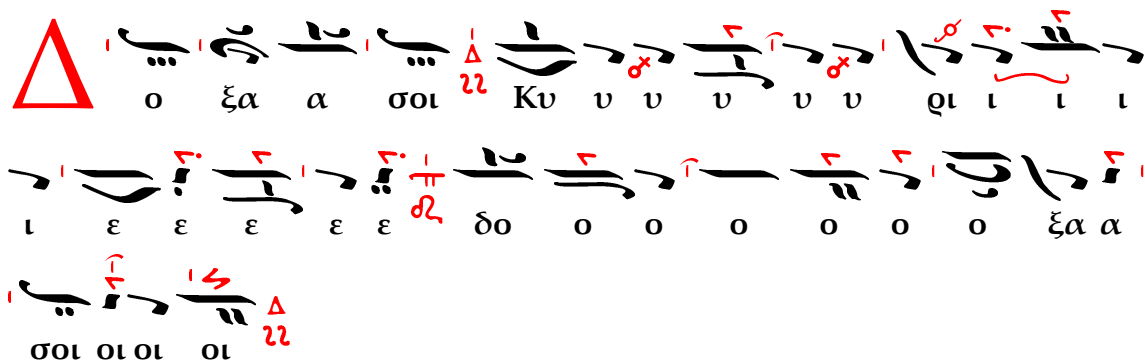
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Ζήτηει τῆ ΙΗ' Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰΐ Δι.

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα φ

Ο ^Μ ^{Πα} ^{Νη}
ι τα α α α α α α α Χε ε ε ε ε
^{Πα}
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Νη} ^Μ
ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
^{Πα}
ου Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ
^{Κε}
μυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Πα}
υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^{Πα}
ι ι ι μυ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως ει
^{Πα}
κο υι ι ι ι ι ι ι ι ει ει κο ο υι ι ι ι ι
^{Πα}
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο
^{Πα}
υι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και τη ζω
^{Δι}
ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι
^{Πα}
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
^{Πα}
α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το
^{Πα}
ο ο ο ο ο τον τρι σα α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι τον τρι ι ι σα α

α α γι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ

Μ νο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο ον τε

ε ε ες πα α α α α α σα α αν τη η

η η η η η η η ην βι ι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η

η ην α α α πο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α

α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε

ε ρι ι μνα α α αν

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α των ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

οι

Τ α ι ς α γ γ ε ε λ ι ι ι α γ γ ε λ ι κ α ι α ι α ι α ι
 α ι α ι ς α ο ρ α α α α τ ω ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ
 ο υ ο υ μ ε ν ο ο ο ν τ α α α ξ ε ε σ ι ι ι ν
 Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ο υ ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σ ο ν

Π α ρ α α σ χ ο Κ υ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο Κ υ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σ χ ο Κ υ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ υ υ ρ ι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^υ

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ^υ ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε ^υ

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ ^υ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυς μϞ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω

μα ^{Δι} α α α α μϞ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϞ και

ου υ υ υ υ υ υ στης μϞ ^υ

Π ^{Πα} α τε ε ρα γι ο ον και Α γι ον Πνευ

μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ Ϟ ^{Δι} σι ι ον ^υ

και ^{Πα} α χω ω ω ω ω ω ρι στον ^υ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι λι λι λι λι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

σοις ^{Κε} ευ λο γη με νος ο εθ ^{Δι} χο ο ο με ε

Πα
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν
 να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι
 ι ι σοις

Πα Α α α μην Α α α α μην ην

Πα Σ ε ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν σε
 Ευ λο γη ς ς μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 Πα Δι θα α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 375' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάφ

Πα Α ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
 ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ω ν τη
 ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι
 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ο ν
 Λο ο γο ο ν τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ο ν
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β´ Νοεμβρίου , α 345´ , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα φ

A ξι ο ν ε στι ι ν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ο ν την α ει μα κα α ρι
 στο ο ν και πα α να μω μη η η τον και Μη η

τε ε ε ρα α α τϠ Ϡ Θε ε ου η η μω ω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε
 ρου ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α
 φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο γο ον τε ε κϠ Ϡ Ϡ Ϡ σαν την
 ο ο ο ο ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Α ^{Πα}ξι ον ε ε ρι ιν ω ως ^{Ἦχος Πά Πα φ}
Μ ^{Πα}α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κον την α ει μα α κα α ρι
 ι ζον και ^{Κε}πα να μω ω μη η η τον και
 μη η τε ε ε ε ρα τϠ Ϡ Θε ε Ϡ Ϡ Ϡ Ϡ

η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ρα α αν των Χε ρθ ς βι μι και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως τωων Σε ε ε ρα α α α α
 φι ι μι την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κθ ς ς
 ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Handwritten musical notation in a stylized script, likely a form of shorthand or a specific dialect. The notation consists of various symbols, including letters and numbers, arranged in horizontal lines. Red annotations, such as accents and markings, are present throughout the text.

Key annotations and symbols include:

- Nη** (top right)
- Zω** (second line)
- M** (second line)
- Πα** (third line)
- Φ** (third line)
- M** (fourth line)
- Πα** (fifth line)
- Nη** (fifth line)
- Πα** (sixth line)
- Α** (seventh line)
- Φ** (eighth line)
- Πα** (ninth line)
- Φ** (tenth line)
- Κε** (eleventh line)

The text appears to be a sequence of characters or words, possibly representing a musical score or a specific dialect. The characters are often followed by small numbers (e.g., 13, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100).

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
 χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α
 ε εκ των ου ου ου ου ρα α νω ω ω ων ρα
 α α α λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα ρα
 λιε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε ε
 λιε ρα α α α λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε
 ρα ρα α λιε λιε ρα λιε ρα λιε ρα ρα λιε ε α α
 αλ λη λου ι ι ι α α α α α α α α α
 α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος